

gere billigere Takster end en stor Del af de øvrige Provinshavne, frygter jeg for, at den Anmodning, der en Gang er indgaaet fra Aarhus Havn om Ret til at nedsætte Taksterne, atter skal indkomme til Ministeriet for offentlige Arbejder, og at man da under Hensyn til det gennemførte Lovforslag, der sætter Københavns Havns Takster ned med 25 pCt. under Aarhus Havns, vil mene sig forpligtet til ogsaa at give Aarhus Havn en lignende Indrømmelse. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om man kan nære Tryghed for, at der ikke vil blive foretaget Ændringer i Provinshavnens Takster, uden at dette sker i Overensstemmelse med Sammenslutningen af danske Havne. For saa vidt dette skulde være Tilfældet, vil ogsaa jeg kunne give Lovforslaget min Stemme; ellers ser jeg mig nødsaget til at stemme imod.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Ved det foreliggende Lovforslag nedsættes Havnetaksterne i København ikke. Lovforslaget tilsigter at skaffe Københavns Havn den samme Indtægt igennem Vareafgiften, som den har haft hidtil, hverken mere, ej heller mindre, men Taksterne er reguleret saaledes, at de bliver betalt i højere Grad efter Varens Værdi end efter Varens Rumfang, saaledes som det hidtil har været Tilfældet. Dette medfører selvsagt en Regulering af Taksterne, og før at vise, hvordan disse nu bliver, har man sammenlignet dem med Taksterne i den store Provinshavn Aarhus. Det viser sig da, at Taksterne i Københavns Havn gennemsnitlig ligger 25 pCt. lavere end i Aarhus Havn. Men dette betyder ikke, at der er sket en Nedsættelse af Taksterne i Københavns Havn; det er et faktisk Forhold, der er til Stede. Naar der spørges, hvorledes Ministeriet for offentlige Arbejder vil stille sig overfor Andragender fra Provinshavnene om Nedsættelse, maa Ministeriet selvfølgelig overveje Forholdene i hvert enkelt Tilfælde og undersøge, om det er forsvarligt af Hensyn til Havnens Økonomi at gaa til en Nedsættelse. Vi er klar over, at det er af største Værd, at Havneafgifterne ikke er større end højest nødvendigt, men de maa ogsaa være saa store, at

Havnene kan have en god Økonomi. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som stilledes til mig fra det ærede Medlem, om man kan nære Tryghed for, at Ministeriet ikke vil gaa med til Nedsættelse af Taksterne for nogen Provinshavn, uden hvor der er Samstemning derom med Foreningen af danske Provinshavne — saaledes omtrent tror jeg, Spørgsmaalet lød, i alt Fald rammer dette Mening —, skal jeg sige, at vi fra Ministeriet for offentlige Arbejders Side tager saa meget Hensyn som muligt til Sammenslutningen af danske Havne. Men Ministeriet kan ikke i sin Administration være bundet af en Forening af danske Havne til i alle Tilfælde at skulle følge dens Ønsker ogsaa overfor en Havn, som staar udenfor Sammenslutningen. Vi tager saa meget Hensyn til disse som paa nogen Maade muligt, men vi maa overveje Forholdene for hver enkelt Havns Vedkommende under Hensyn til dens egen Økonomi og under Hensyn til Havnens Stilling konkurrencemæssigt til andre Havne. Saaledes er min Stilling til dette Forslag kort udtrykt. — Jeg maa maaske samtidig anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 96 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Forinden jeg forlader denne Plads, som jeg nu i 2 Aar har haft den Ære at beklæde, føler jeg Trang til at udtale en varm Tak til alle Sider i Salen for den Velvillie og Venlighed, der er vist mig under Varetagelsen af mit Hverv.

Jeg gik ind til Stillingen under Forsikring om at ville bestræbe mig for at røgte den upartisk. Det er muligt, at jeg nu og da kan have grebet fejl, men jeg gentager, nu da jeg forlader Pladsen, at mit Maal, da jeg gik ind til Gerningen, har jeg aldrig tabt af Syne, og jeg tilføjer, at jeg, under Ledelsen af Forhandlingerne her, altid har haft Tingets Tarv og Værdighed for Øje